

Blanc

Alina Drăgan

Blanc...
Blanc de gând
Blanc de inimă
Blanc de lume
Lumescul se desfășoară
Într-un paradis de
Genuine,
Sau invers...
E poate același sens
Sau poate nu...
Blanc de trup
Blanc de vers
Sau de iluzii care se țin...
Universul mi se
Arată într-un
Enorm nimic sau tot -
Necuprins și de
Neînțeles...
Îl privesc cu stupoare
Și parcă aș vrea să-l
Resping,
Dar mă trezesc că-l
Îmbrățișez

Iar clipa mea
Se mai îngreunează puțin
Cu liniște...

Iar vocea mea mai muțeste
cu o silabă...

Blanc cât văd cu ochii,
Iar cerul s-a și șters
De la orizont
Când am dat să mă
Apropii...
Lacrima a secat în
Cuibul ei, iar șoapta a
Plecat de pe buze
Într-o sincopă
Rară, neîndemânatică,
și amară...
Îi era dor să plece...

Îi era dor sa fie
Auzită din nou...

Când am plecat din sufletul
Meu, am strigat
Spre mine, dar
Nu m-am auzit,
Așa că m-am întors
Înapoi,
Dar nu ca să-mi cer socoteală, ci ca
Să-mi spun o vorbă bună...
Dar de-atâta blanc abia mă
Mai vedeam...

Blanc...
Dar promit
Că voi incerca sa
Mă chem din nou...
Iar culoare va țâșni
Din umbra mea,
Și va ploua,
Iar floarea timpului
Din nou
Se va semăna...